

ஜூலை 1

வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள். ... கர்த்தருக்குப் பிரியமானது இன்னதென்று நீங்கள் சோதித்துப் பாருங்கள். (எபே. 5:8-10)

சத்தியத்தின் மூலமாக தேவனுக்கு பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக நாம் இருப்போமேயானால் நம் சுயசித்தத்திற்கு நாம் மரித்தவர்களாக இருந்து தேவசித்தத்தை வார்த்தையிலும் செய்கையிலும், சிந்தனையிலும் முற்றிலுமாக நாம் அங்கீகரித்தவர்களுமாக ஜீவிப்போம். இதன் மூலம் நாம் சகலத்தையும் மேற்கொண்டு தேவசித்தத்தை நிறைவேற்றும் போது சத்தியத்தின் நிமித்தம் நாம் இரத்த சாட்சிகளாக மரிக்காதிருந்தாலும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசை பெறுவோம். “நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது” என்ற இந்த வார்த்தையை நாம் எல்லோரும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்த சத்தியவார்த்தை ஒருவருக்கும் மறைபொருளாய் இருக்க வேண்டாம். இது நம் ஜீவனின் பாதையை போதித்து காட்டி தேவ சித்தம் நம் சித்தமாக இருக்கச் செய்கிறது. (எபே. 2:10-13; ரோம. 12:2) R 2412:2

ஜூலை 2

வையப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கிறோம்; துன்பப்பட்டு சகிக்கிறோம். (1கொரி. 4:12)

கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நாம் ஒரு விசுவாசமுள்ள மாணவனாக இருப்போமேயானால் கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நம் இருதயத்திலே பாவத்தை முற்றிலும் வெறுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் பாவினை நாம் வெறுக்க முடியாது. தேவ அன்பு நம்மில்லே பூரணப்பட்டதாக இங்கே காணப்பட வேண்டும். நம் மேல் அவதூறானவைகளைப் பேசி நம்மை நிந்திக்கிறவர்களிடம் கசப்பான மனப்பான்மையைக் காட்டாமல் நம் இரட்சகரும், போதகரும் நமக்குக் கற்பித்தபடி “உன் பகைவனிடம் அன்பு கூறுவாயாக” என்ற பாடத்தை நம் இருதயத்திலே கொண்டு சகலத்தையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் நம்மை வெறுக்கிறவர்களுக்காகவும் ஜெபிக்கவே கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தீமைக்குத் தீமை செய்யாமல் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கவே போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். (2 கொரி 4:7-10; 6:5-10) R 2412:5

ஜூலை 3

யேகோவாவை எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக வைத்திருக்கிறேன்; அவர் என் வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறபடியால் நான் அசைக்கப்படுவதில்லை. (சங். 16:8)

தன் சித்தத்தை பிதாவின் சித்தத்திற்கு முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுத்த எந்த மனுஷனும் ஏமாற்றத்தை காணமாட்டான். வாழ்க்கையில் எல்லா காரியங்களிலும் தெய்வீக வழி நடத்துதல் உண்டென்று விசுவாசித்து “தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்று அப்போஸ்தலன் சொன்ன வார்த்தைகளை நினைவில் கொள்வான். தன் இருதயத்திலே பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்ததற்கு இது சாட்சியாக இருக்கும். இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனையும் அவன் உலக வழிகளையும், நம் மாமிச சிந்தனைகளையும் மேற்கொண்டு சந்தோஷத்துடன் சகலத்திலும் தேவனை முன் வைத்து அவர் காட்டும் வழிகளில் நடக்க இவையாவும் நம்மை உற்சாகப்படுத்தும். (சங். 119:26-32, 59-61) R 2412:6

ஜூலை 4

எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார்? யேகோவாவின் புயம் யாருக்கு வெளிப்பட்டது? (ஏசா. 53:1)

திருச்சபையாருக்கு இக்காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட அழைப்பின் நோக்கம் என்னவெனில், இவர்கள் தங்கள் ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்து, இதன் மூலம் உபத்திரவங்களை வருவித்து, அந்த உபத்திரவங்களை நீதியினிமித்தம் பொறுமையுடன் சகித்து, சகோதர அன்பை இரக்கத்துடன், துன்பப்படுத்தினவர்களிடமும் சகல மனிதரிடமும் காண்பிக்கவேயாகும். இதனால் தங்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டப் பரிசைக் காணும் யாவரும் தேவனின் மகிமையான ஒளி இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்தில் பிரகாசித்ததைக் கண்டு அதைபோலவே தாங்களும் அவர் மூலம் அழைக்கப்பட்டதை உணர்ந்து, அந்த அழைப்பைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஊழியத்தில் முதல் அதிக அக்கரை காட்டி, பின்பு எதிர்ப்புகளினிமித்தம் சோர்ந்து போகாமல், நம்மைக் குறித்துத் தீதான வார்த்தைகளைப் பேசினாலும், தீமைகளைச் செய்ய நினைத்தாலும், தைரியத்துடன் தளராமல் நாம் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறோம் என்று எண்ணி அவர் சம்பந்தத்தைச் சேர்க்கும் காலத்தில் நாம் அவருக்கு சொந்தமான ஆபரணங்களாக விளங்க வேண்டும். (யோவா. 12:35-38; ரோம. 10:16-20) R 2415:3,6

ஜூலை 5

எங்களுடைய போராயுதங்கள் மாம்சத்துக்கேற்றவைகளாயிராமல் அரண்களை நிர்மூலமாக்குகிறதற்கு தேவ பலமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது. அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துகிறவர்களாயிருக்கிறோம். (2கொரி. 10:4-5)

நாம் தேவனிடம் அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு முதலாவதாக அவருடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவது, அவரிடம் அன்பு கூறுவது, விசுவாசம் வைப்பது ஆகும். இதற்கு அடுத்து அவர் நம்மிடம் எதிர்பார்ப்பது, சகோதரரிடமும் உள்ளான அன்பு கூர்ந்து எந்த நேரத்திலும் உதவி செய்து, பாடனுபவித்து கூடுமானால் தங்கள் ஜீவனையும் கொடுத்து அவர் வழிகளில் நடக்க ஒப்புக் கொடுப்பது ஆகும். (அவருடைய சத்திய வார்த்தைகளை உள்ளன்போடு ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் உண்மைத் தேவனை வெளிப்படுத்தி, பல தப்பறையான போதகங்களை இவர்கள் நீக்கும்படி செய்யும் வசனமே பேராயுதம்.) (எபே. 6:10-18) R 2415:6

ஜூலை 6

யேகோவாவுக்குப் பயப்படுகிற மனுஷன் எவனோ அவனுக்குத் தாம் தெரிந்து கொள்ளும் வழியைப் போதிப்பார். (சங். 25:12)

நமக்கு வரக்கூடிய உபத்திரவங்களையும், பல கஷ்டங்களையும் ஆராய்வது நம்முடைய காரியமல்ல. நாம் நம்மை தேவனுக்கென்று அர்ப்பணித்த பிறகு, சகலத்தையும் கிறிஸ்துவின் கரத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து, அவர் நடத்துதலுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியவர்களாகவே இருக்கிறோம். இதன் மூலமே, நம் ப-யின் ஜீவியத்தை நாம் உறுதிப்படுத்துகிறோம். தேவனுடைய பார்வையில் சிலருக்கு ஒருவரை விட அதிகமான சிட்சைகள் அவசியமாகக் காணப்படலாம். ஏனெனில், இதன் மூலம் அவர்கள் ப-யின் ஜீவியம் பரீட்சிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய ஊழியம் உயர்த்தப்படலாம். ஆகவே தான் அப்போஸ்தலன் சொன்னபடி, காணப்படாதவைகளை நோக்கி இருக்கிற நமக்கு அதி சீக்கிரத்தில் நீங்கும் லேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது என்ற வார்த்தைகளின்படி நம்முடைய வைராக்கியமும் ப-யும் இருக்க வேண்டும். (1 தெச.3:2-4; 1 கொரி. 10:13; 2 கொரி. 4:17) R 2416:5

ஜூலை 7

இதோ தேவ ஆட்டுக்குட்டி. (யோவா. 1:36)

எல்லா தேவ ஊழியர்களும் தங்களை அல்ல கிறிஸ்துவையே நோக்கினவர்களாக ஜீவிக்க வேண்டும். நாம் நம்முடைய சுயலாபத்திற்காக பிரசங்கியாமல், தேவ ஆட்டுக்குட்டியை ஜனங்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். கண்ணியம் அல்லது அடக்கமான வாழ்க்கை விலையேறப்பெற்ற இரத்தினக் கற்களுக்கு ஒப்பானது. இது காணப்படக்கூடியவர்களிடையே, கிருபையின் ஆவி பெருகி இருக்கும். இதையே தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்த யாவரும் பெற்று அதிகப்படுத்தி, இதினாலே மெருகேற்றப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். இயேசுவை பின்பற்றுவது, அவர் வழிகளில் நாமும் நடந்து அவர் போதித்தவைகளைக் கைக்கொண்டு ஜீவிக்க முயல்வதாகும். அவர் முன் சொன்ன காரியங்களையும் பின்னர் அப்போஸ்தலர் மூலமாக நமக்குக் கொடுத்த கட்டளைகள் யாவையும் கைக் கொண்டு அவருடைய பாடுகளில் பங்கு பெற பின்னர் மகிமையில் அவருடன் ஆட்சி செய்வதும், நமக்கு இதன் மூலமாகவே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. (பி- 2:3-12; 2 தீமோ. 2:11-13; எபி. 3:1) R 2418:1

ஜூலை 8

அந்த வீடு ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபையாய்ச் சத்தியத்திற்கு தூணும் ஆதாரமுமாயிருக்கிறது. (1 தீமோ. 3:15)

தேவனுடைய ஆலயம் ஒன்று மட்டுமே சபை என்றும் சரீரம் என்றும் அழைக்கப்பட தகுதி பெற்றது. இது உலகத்தின் பார்வையில் முக்கியமானதாகவும், ஆடம்பரமுள்ளதாகவும் காணப்படாமல், மிக எளிமையாக இருப்பதனால் உலகத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்படாமலும், அங்கீகரிக்கப்படக் கூடாததுமாயிருக்கிறது. இது மனிதனால் உண்டானதுமில்லை. மனிதனால் ஆட்சி செய்யப்படுகிறதுமில்லை. இதன் அங்கத்தினர் உலகத்தாரால் சேர்க்கப்படுகிறதுமில்லை. பரலோகத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் அப்போஸ்தலன் கூறுவது போலப் பரலோகத்தில் பேர் எழுதப்பட்ட சர்வ சங்கத்தார் ஆவர். இவர்களின் தலையும் கண்காணிப்பாளரும் கிறிஸ்துவே. இதற்குரிய கட்டளைகள் அவரின் வார்த்தைகளே. மேலும் இவர்களுக்கு ஒரே தேவனும் ஒரே விசுவாசமும், ஒரே ஞானஸ்நானமும் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களின் பேரில் சபை கட்டப்பட்டு, இயேசுவே இதற்கு மூலைக் கல்லாக இருக்கிறார். (எபி. 3:3-6; எபே. 2:19-22) R 2429:1

ஜூலை 9

அவன் தன்னுடைய ஆடுகளை வெளியே விட்ட பின்பு அவைகளுக்கு முன்பாக நடந்துபோகிறான். ஆடுகள் அவன் சத்தத்தை அறிந்திருக்கிறபடியினால் அவனுக்குப் பின் செல்லுகிறது. (யோவா. 10:4)

ஒரு நல்ல மேய்ப்பனின் சத்தம் அநேக தொனிகளினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளதால், அதைப் போன்ற சத்தத்தை வேறே ஒருவராலும் உண்டாக்க இயலாது. அவருடைய சத்தம் நீதி, அன்பு என்னும் நரம்புகளினால் இசைவாக இணைந்து ஞானம், வல்லமை என்ற நரம்புகளுடன் குரல் ஏற்றப்பட்டுள்ளது. பெரிய மேய்ப்பன், தன் குமாரன் மூலம் கொடுத்த இந்த இனிமையான வார்த்தைகளைப் போல இவ்விலகின் மக்களோ, சாத்தானோ கொடுக்க முடியாது. மேலும் உண்மையான ஆடுகள் நல்ல மேய்ப்பனின் சத்தத்தை அறிந்திருக்கிறபடியால் அவைகளுக்குச் செவி கொடுத்து அதன்படி நடக்கும். இவைகள் ஒரு போதும் அன்னியச் சத்தத்திற்குத் தங்கள் செவிகளைச் சாய்க்காமல் தீங்குக்கு விலகி இருக்கும். மேலும் “கர்த்தர் என் மேய்ப்பர்; அவரே எனக்கு போதுமானவர்” என்று சொல்லுவார்கள். (யோவா.10:8-15) R 2672:5

ஜூலை 10

எல்லாரும் அவருக்கு நற்சாட்சி கொடுத்து, அவருடைய வாயி-ருந்து புறப்பட்ட கிருபையுள்ள வார்த்தைகளைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். (லூக். 4:22)

உண்மையாகக் கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி ஜீவிக் கிறவர்களின் வார்த்தைகளும் இப்படியே இருக்க வேண்டும். இவர்கள் பேச்சு, சத்தியத்தை விரும்பித் தேடுகிற யாவருக்கும், கிருபை பொருந்தினதாகவும், அன்புடன் கூடிய இணக்கமுள்ள, வசனங்கள் நிறைந்ததாகவும், தங்கள் இருதயத்தி-ருந்து புறப்படுகிறதாகவுமிருக்க வேண்டும். இவர்கள் வார்த்தைகள், சுருக்கமாகவும், நீதிக்குட்பட்டதாகவும் கண்டிப்பாகத் தேவனுடைய வசனங்களுக்குட்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் நடத்தைகளும், குணங்களும் அநேகருக்கு முன்பாக நிரூபணங்களைப் போல் காணப்படவேண்டும். இவர்களை வெறுத்தவர்களும், இவர்கள் அறிவையும் போதகங்களையும் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு இவர்கள் உண்மையாகவே கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிறவர்கள் என்று உணரும்படிச் செய்ய வேண்டும். (கொலோ. 4:5-6; 1 பேது.2:12) R 2437:6

ஜூலை 11

தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவஞ்செய்யானென்று அறிந்திருக்கிறோம். தேவனால் பிறந்தவன் தன்னைக் காக்கிறான், பொல்லாங்கன் அவனைத் தொடான். (1 யோவா. 5:18)

நம்முடைய இருதயம் (புத்தியும் சித்தமும்) தேவனுக்கு ஏற்றதாகவும், நீதியுள்ளதாகவும், பரிசுத்தமுள்ளதாகவும் இருக்கும் போது, புதிய சிந்தையுள்ளவர்களிடையே பாவம் சற்றும் காணப்படாமல் எப்போதும் அதை எதிர்த்து போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இவர்களிடையே பரிசுத்தாவியே தொடர்ந்து வளரும். இவர்கள் விழுந்துபோன மனிதனின் பல இச்சைகளை எதிர்த்து அநேக போர் புரிய வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர். புதிய சிருஷ்டிகளான இவர்கள் உலகத்தினின்று பிரிக்கப்பட்டு மாமிச இச்சைகளுக்கும் பலவீனங்களுக்கும் கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் ஈடுப-யின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர். (எபி. 6:4-6; 1யோவா. 3:7-10; 2பேது. 2:20-21) R 2440:4

ஜூலை 12

ஆகையால், குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால் மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள். (யோவா. 8:36)

உண்மை சீஷனாக இருப்பவர்கள் கிறிஸ்துவின் போதகங்களைக் கேட்டு அவைகளிலே நிலைத்திருக்கும் போது அறியாமையிலும், மூட பக்தியி-ருந்தும் விடுதலை பெற்றவனாக மட்டுமல்ல, பாவ செய்கைகளிலுமிருந்து விடுதலை பெறுகிறார்கள். தேவ சித்தத்தை, சத்தியத்தின் மூலம் இவர்கள் அறிந்திருக்கிறதினால் தங்கள் பெலவீனங்களை உணருவார்கள். இதனால் இவர்களுடைய விடுதலை இவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாகவே காணப்படுமேயல்லாமல் ஒருபோதும் இடையூறை வருவிக்காது. இவர்கள் தங்களைக் குறித்து பெருமை பாராட்டாமல் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். கோபங்கொள்ளாமல் பொறுமையாயிருப்பார்கள். தன்னிச்சை உள்ளவர்களாயிராமல் உதார குணமுள்ளவர்களுமாயிருப்பார்கள். கசப்பு, அதிருப்தியும் உள்ளவர்களுமாயிராமல் சந்தோஷமும் சமாதானமுமாயிருப்பார்கள். உண்மையாக தேவனுடைய குமாரனே நம்மை சகல இக்கட்டுகளி-ருந்தும் நீக்கி விடுதலையைக் கட்டளையிடுவார். (கலா. 3:26-29; கொலோ. 3:11-15) R 2440:2

ஜூலை 13

சாத்தானும் ஒளியின் தூதனுடைய வேஷத்தைத் தரித்துக் கொள்வானே. ஆகையால் அவனுடைய ஊழியக்காரரும் நீதியின் ஊழியக்காரருடைய வேஷத்தைத் தரித்துக் கொண்டால் அது ஆச்சரியமல்லவே. (2 கொரி. 11:14-15)

சாத்தான் எவ்விதம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய உற்சாகமுள்ளவனாக இருப்பான்? என்ற கேள்விக்கு நாம் விடை கூற வேண்டுமானால், இவன் ஒளியின் தூதனின் வேஷத்தை தரித்துக் கொண்டு வேதாகம சத்தியங்கள் அறியும்படியும் அல்ல, கிறிஸ்துவின் சிலுவை அண்டையிலும் அல்ல, ஆனால், இவைகளுக்கு மாறாக வேறொரு இரட்சிப்பின் திட்டத்தைகளின்போதகர்களிடம் பெற்றுக் கொள்ள வழி நடத்துவான். கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிப்பான். நம் இரட்சகர் உரைத்த வார்த்தைகளின்படி சாத்தானை சாத்தான் துரத்தினால் தனக்கு விரோதமாக பிரிவினை செய்தால், அவன் ராஜ்யம் எப்படி நிலை நிற்கும். இதுவே அவன் இறுதி வீழ்ச்சி என்று அறிகிறோம். (மத். 12:23-28; 2 தெச. 2:3-4) R 2669:6

ஜூலை 14

சகல விதமான கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், கூக்குரலும், தூஷணமும், மற்றெந்த துர்க்குணமும் உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது. (எபே. 4:31)

இந்தக் காரியங்களைக் குறித்துச் சிந்திக்கும் போது கிறிஸ்தவ ஜீவியம் செய்பவருக்கு தேவனுடைய பார்வையில் ஒருவரை வெறுப்பது என்பது கொலை என்றும், அவதூறு பேசுவது என்பது வஞ்சகம் செய்து கொலை செய்வதாகவும், அயலானை தூஷிப்பது என்பது கொள்ளையிடுவதற்கு ஒப்பாகவும் இருக்கிறபடியால், தேவனுடைய பிள்ளைகள் இவைகளை நடப்பிப்பது அதிக தீமையானது ஆகும். “ஒருவனையும் தூஷியாதே” என்ற வார்த்தை, இவர்கள் உள்ளத்தின் நினைவாக இருக்க வேண்டும். மாயமற்ற அன்பும், இரக்கமும், மனத்தாழ்மையுமே நம் இருதயத்தில் நிறைந்திருக்க வேண்டும். இவைகளினாலே ஒருவன் எச்சரிக்கப்படாதிருந்தால் அவன் தன்னைத்தான் வேதனைக்கு உட்படுத்தி பாவத்தில் விழ ஏதுவாகும். (எபி. 12:11-17) R 2444:6; 2445:1

ஜூலை 15

எனக்குண்டான யாவற்றையும் நான் அன்னதானம் பண்ணினாலும் அன்பு எனக்கிராவிட்டால் எனக்குப் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. (1 கொரி. 13:3)

தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிற நாம் பணத்தின் மூலம் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று நினைப்பது மிகவும் தவறானது ஆகும். அன்பும் மன இரக்கமுமே மிக முக்கியமானது. நம் இரட்சகரான இயேசு இந்தக் குணலட்சணத்தை உடையவராக இருந்தார். அவர் இருதயம் அன்பினாலே நிறைந்து மிகத் தாழ்ந்தவரிடமும் தன் அன்பைக் காட்டி அவர்களோடு பழகினார். இந்த அன்பை மரியாளிடமும் காட்டி அவள் அன்பைப் பெற்றார். (அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும். அன்பில்லாதவன் தேவனையுடையவனல்ல. தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். நம்முடைய இரட்சகர் நமக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுத்ததினால் அன்பு இன்னதென்று நாமும் அறிந்திருக்கிறோம். தன் சகோதரினிடம் ஒருவன் காட்டும் அன்பு இவ்விதம் இருக்க வேண்டும். இது நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதல்). (1 கொரி. 13:4-13) R 2448:3

ஜூலை 16

ஆவியிலே நிறைந்திருங்கள். (எபே. 5:18)

எந்த அளவிற்கு சுயத்தின் ஆவி நம்மில் இருந்து நீக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்கு நாம் ஆவியில் நிரப்பப்படுவதும் நிகழ்கிறது. கீழ்ப்படிதலும், விசுவாசமும் உள்ள ஆவியினாலே நிரப்பப்படுவோம். தேவனுக்கென்று தங்களைத் தத்தம் செய்தவர்களிடம் கீழ்ப்படித-ன் ஆவியையே தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். தேவன் பேரில் முழு விசுவாசமுள்ளவர்களே அவருக்குப் பிரியமானவர்கள். இவர்கள் புது ஆவியைப் பெற்றுத் தங்களைச் சுத்திகரித்துக் கொண்டு, தங்கள் வார்த்தைகளினால் மட்டுமல்ல, சிந்தனைகளிலும் செய்கைகளிலும் ஆவியிலே நடத்தப்படுவார்கள். (ரோம. 15:13-16) R 2456:2

ஜூலை 17

உம்மை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்ட மனதையுடையவன் உம்மையே நம்பியிருக்கிறபடியால், நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக் கொள்வீர். (ஏசா. 26:3)

இந்தச் சமாதானம் உலகம் தரும் சமாதானம் அல்ல. தற்கா-கமானதும் அல்ல, தன்னலமுள்ளதும் அல்ல. இது தேவப்பிள்ளைகளுக்குக் கிறிஸ்துவின் மூலம் அருளப்பட்ட சமாதானம் ஆகும். மேலும், என் சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப் போகிறேன் என்றார். இந்த தேவ சமாதானம், கிறிஸ்துவின் மூலம் சிலருக்கு எக்காலத்திலும், சில நிபந்தனைகளின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. விசுவாசிகள் தேவ ஞானத்தையும், அன்பையும், நீதியையும், வல்லமையையும் உணர்ந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளைக் கிருபையாய் நினைவு கூறும் சமாதானம். தேவனிடத்தில் அன்புகூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாய் இருக்கும்படிக்கு விசுவாசத்தின் மூலம் இது அருளப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவன் பேரில் பற்றுதலாய் நடப்பவர்களுக்கு இக்காலத்து பாடுகள், கண்ணீர்கள் யாவும் பிற்கால மகிமையை தரப்போகிறது என்ற நம்பிக்கையின் சமாதானத்தைப் பூரணமாகப் பெற்றிருப்பார்கள். (ஏசா. 48:17-19; ரோம. 5:1-5) R 2456:6

ஜூலை 18

கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வருமென்று அறிவாயாக துரோகிகளாயும், துணிகரமுள்ளவர்களாயும் தேவப் பிரியராயிராமல் சுகபோகப் பிரியராயிருப்பார்கள். (2 தீமோ. 3:1-4)

உண்மைக் கிறிஸ்தவன் தன் வாழ்க்கையிலே துணிகரமுள்ளவனாக இருக்க மாட்டான். இதற்கு மாறாகத் தன்னைத் தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்ததால், தலை வணங்கி நடப்பான். தன் சொந்த சித்தத்தை விட்டு தலையாகியக் கிறிஸ்துவுக்குள் சரீரத்தின் அங்கமாக அடங்கி நடப்பான். சகல இன்பத்திலும், துக்கத்திலும், பாடுகளிலும், தலையாகிய கிறிஸ்துவிடம் மன்றாடி அவருடைய நடத்துதலுக்குத் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்து தான் என்ன பேச வேண்டும் என்றும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் காத்திருப்பான். தன் பூரண சிந்தையைக் கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவ சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து, தேவனுக்குப் பிரியமுள்ளவர்களாக ஜீவிப்பார்கள். (1 தீமோ. 4:1-5; 5:6-8) R 2461:1

ஜூலை 19

பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ. (யோவா. 18:11)

நம்முடைய இரட்சகர் தம் ஊழியத்தில் எவ்வளவு பணிவுள்ளவராக இருந்தார் என்பதை சிறு சிறு காரியங்களிலும் வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தார். பகைவரிடம் தம்மை ஒப்புக் கொடுக்கும் போதும் தம்மை பெரியவராகவோ அல்லது இரத்தச் சாட்சியாக மரிப்பதால் பெருமை பாராட்டுகிறவராகவோ தன்னை வெளிப்படுத்தவில்லை. இதற்கு மாறாக, தாம் தேவனுடைய ஊழியக்காரன் என்றும், இப்படிப்பட்ட உபத்திரவத்தின் மூலமாகத் தாம் பொறுமையை கற்றுக் கொண்டதாகவும் அறிக்கையிட்டார். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும், பிதா கொடுக்கும் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ண வேண்டும் என்பதைக் காட்டிலும் வேறொரு பாடம் தேவையாக இருக்க முடியாது. அதன் மூலம் பிதா நம்முடைய காரியங்களில் நம்மை வழி நடத்துகிறார் என்றும், நாம் அவருடையவர்களாய் இருக்கிறோம் என்றும் உறுதிப்படுத்துகிறோம். (1 கொரி. 11:25-29; ரோம. 8:16-18) R 2468:6; 2780:5

ஜூலை 20

நான் மெய்யான திராட்சைச் செடி, என் பிதா திராட்சைத் தோட்டக்காரர், என்னில் கனி கொடுக்கிற கொடி எதுவோ, அது அதிக கனிகளைக் கொடுக்கும்படி அதைச் சுத்தம் பண்ணுகிறார். (யோவா. 15:1-2)

நல்ல கனியைக் கொடுக்கக்கூடிய திராட்சைக் கிளைகளும் கூட, அது அதிகக் கனிகளைக் கொடுக்கும்படி சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். அது போல உண்மையும், ஊக்கமுள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகளும் கூட தேவனாலே சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலமே அவர்கள் நற்கனிகளை தரக்கூடியவர்களாகக் காணப்பட முடியும். இல்லையேல் வழி தவறிக் கனிகளைக் கொடாதவர்களாக மாறிப்போக வாய்ப்புண்டு. தேவ சித்தத்திற்கு முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுத்த தேவ பிள்ளைகள், இப்படிப்பட்ட சுத்திகரிப்பினால் சோர்வடைய மாட்டார்கள். தேவ சித்தப்படி தாங்கள் நினைத்த காரியம் கை கூடாமல் போகும் போது அதிர்ச்சி கொள்ளாது, சந்தோஷமாக அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அதோடு அது தேவனுக்குச் சித்தமல்லாத காரியம் என்றும் உணர்ந்து கொள்வார்கள். (எபி. 12:5-11; வெளி. 3:19) R 2465:3

ஜூலை 21

இதற்காகவே, இந்த உலகத்தில் வந்தேன்; சத்தியவான் எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான். (யோவா. 18:37)

நம் இரட்சகர் சத்தியத்தின் மேல் கொண்டிருந்த விசுவாசமே, சாத்தானால் குருடராக்கப்பட்டவர்கள் அவர் பேரில் பொறாமை கொள்ளச் செய்தது. அவர் சத்தியத்திற்குச் சாட்சி கொடுத்ததினால், தன் ஜீவனையும் இழக்க நேர்ந்தது. இதே போல அவரைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவரும், சத்தியத்திற்காகச் சாட்சி கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவே அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். தேவனையும், அவர் திட்டங்களையும் குறித்துச் சாட்சி சொல்பவர்கள், கிறிஸ்துவைப் போல தங்களை ஜீவ ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்து, அது பரிசுத்தமுள்ள ப-யாக தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவுடன் ஆட்சி புரிய விரும்பும் ஒவ்வொருவரும், அவர் சத்தத்தைக் கேட்டு ராஜ்ய ஊழியத்தில் ஈடுபடுவது அவசியமானது. (யோவா. 17:11-20) R 2471:6

ஜூலை 22

நொறுங்குண்ட இருதயமுள்ளவர்களுக்குக் கர்த்தர் சமீபமாயிருந்து, நகுங்குண்ட ஆவியுள்ளவர்களை இரட்சிக்கிறார். நீதிமானுக்கு வரும் துன்பங்கள் அநேகமாயிருக்கும்; கர்த்தர் அவைகளெல்லாவற்றிலும் நின்று அவனை விடுவிப்பார். (சங். 34:18-19) நீதிமான் ஏழுதரம் விழுந்தாலும் திரும்பவும் எழுந்திருப்பான். (நீதி. 24:16)

சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் தவறான பாதையில் செல்லும் போது இதனால், பல ஏமாற்றங்களையும், பல துன்பங்களையும் அடைய நேரிடும். இத்துன்பங்கள் நம்மேல் அனுமதிக்கப்பட்டாலும், இவைகளி-ருந்து தப்பும் மார்க்கத்தையும், இதனால் சில ஆசீர்வாதங்களையும் தேவன் நமக்குக் கட்டளையிட்டு நம் குற்றங்களை நாம் உணரும்படி செய்கிறார். இதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் நாம் எச்சரிக்கப்பட்டு முழு ஊக்கத்தோடும், விழிப்போடும், விசுவாசத்தோடும் ஊழியம் செய்ய நடத்தப்படுகிறோம். இவ்விதம் நீதிமானுக்கு ஏற்படும் சில தவறுகளினால் சிட்சையைப் பெற்று, இவைகள் படிக்கல்லைப் போல் சத்திய மார்க்கத்தில் முன்னேற உதவுகிறது. (2 தீமோ.3:12-17) R 3223:5

ஜூலை 23

ஒருவன் தன் சொந்த ஜனங்களையும், விசேஷமாகத் தன் வீட்டாரையும் விசாரியாமற்போனால், அவன் விசுவாசத்தை மறுத்தவனும், அவிசுவாசியிலும் கெட்டவனுமாயிருப்பான். (1 தீமோ. 5:8)

விசுவாசம் என்பது அன்பு, இரக்கம், பிறனுக்காக, விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்காகவும் கவலைப்படுதல் ஆகியவைகளையும் குறிக்கும். நம்முடைய இரட்சகர் உபத்திரவத்தில் மூழ்கினவராகக் காணப்பட்டும், மற்றவர்களுக்கு உதவி அளிக்க அவருக்குள் இருந்த உற்சாகம், அவருடைய இரக்கக் குணத்தைக் காட்டுகிறதாக உள்ளது. தன் வேதனையிலும், தன் தாய்க்காகக் கவலைப்பட்டு ஆறுதலைத் தந்தார். இதற்காக யோவானை அவர் தெரிந்தெடுத்ததைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு காரணம், அவன் அன்பில் நிறைந்து கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றினான். மேலும், சத்தியத்திற்காகவும், தமக்காகவும் உழைக்க ஆர்வம் கொண்டிருந்தான். கடைசியாக மரணபரியந்தம் தன் ஜீவனையும் பாராமல் அவர் அருகே நின்றான். இப்படிப்பட்டவர்களே தேவனால், கிறிஸ்துவின் மூலம் நற்சாட்சி பெறமுடியும். (1 கொரி. 6:1-8) R 2474:6

ஜூலை 24

நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது. (யாக். 5:16)

தேவனோடு நாம் ஜெபத்திலே உரையாடுவது நமக்கு தேவன் பேரில் நம்பிக்கையை உண்டாக்கி நம் காரியங்களை அவர் மேற்பார்வையிட்டு வருகிறார் என்ற நம்பிக்கையைத் தரும். மேலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தின் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம், கடந்த காலத்திலும், தற்போதும் நம்மை வழி நடத்துகிறார் என்றும், நம் சுகத்திலும் தேவ ஊழியத்திலும் அதிக அக்கரையுள்ளவராக இருக்கிறார் என்றும் விசுவாசிக்கச் செய்யும். ஜெபம் நம்மை ஆவிக்குரிய காரியங்களில் முன்னேறச் செய்யும். ஆவியின் கனிகளை அதிகமாக செய்து தேவனிடமும், சகோதரரிடமும், சகல மனிதரிடமும் அன்பைக் காட்டி விசுவாசத்திலே நிலைத்திருக்கச் செய்யும். (2 ராஜா. 20:1-6; 1 தீமோ. 2:1-4) R 2692:1

ஜூலை 25

நியாயப்பிரமாணத்தைக் கட்டளையிடுகிறவர் ஒருவரே, அவரே இரட்சிக்கவும், அழிக்கவும் வல்லவர்; மற்றவனைக் குற்றப்படுத்துகிறதற்கு நீ யார்? (யாக். 4:12)

இந்த வசனத்திற்கிணங்க பவுல் அப்போஸ்தலன் ஓரிடத்திலே இந்த உலகமோ, அல்லது எந்த சகோதரனோ தன்னை நியாயந்தீர்க்க முடியாதென்று கூறி சகல இருதயங்களையும் ஆராய்ந்து, அறிந்து சகலரின் பெலவீனங்களை உணர்ந்து, பல சோதனைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதை காணக்கூடிய தேவன் ஒருவரே தன்னை நியாயம் விசாரிக்கிறவர் என்று கூறினான். மேலும் “நானும் என்னைக் குறித்துத் தீர்ப்பு செய்கிறதில்லை” என்றார். (1 கொரி.4:3) நாம் நம்மையோ அல்லது மற்றவர்களையோ நியாயந்தீர்ப்பது நல்லதல்ல என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல போதகமாக உள்ளது. நாம் நாளுக்கு நாள் நம் ஊழியத்தில் முன்னேறி, தேவனுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்களாக சகலத்தையும் செய்து, முடிவை தேவனுடைய கரத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். (ரோம. 12:16-19) R 2480:2

ஜூலை 26

ஜெயங் கொள்ளுகிறவனுக்கு அவனுக்கு வெண்மையான குறிக்கல்லையும், அந்தக் கல்-ன் மேல் எழுதப்பட்டதும், அதைப் பெறுகிறவனேயன்றி, வேறொருவனும் அறியக் கூடாததுமாகிய புதிய நாமத்தையும் கொடுப்பேன். (வெளி. 2:17)

ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் சகலத்தையும் கிறிஸ்துவுக்காக அர்ப்பணிக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் அன்பைப் பெற்று அவரில் நிலைத்திருக்க இது அவசியமானது. இப்படிப்பட்ட பரீட்சை, நாளுக்கு நாள் அவருடையவர்களுக்கு அதிகரித்து, உலகத்தை முற்றிலும் வெறுக்கச் செய்து, பரலோக வாஞ்சையை அதிகரிக்கும். மேலும் தங்களை தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்த ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட சோதனைகள் தங்களுக்கு வரும் என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உலகமும் அதன் ஆசை, இச்சைகள் யாவும் முற்றிலும் சிலுவையில் அறையப்பட்டு, இவைகளில் வெற்றி காண்பதே, அவர் பேரில் நாம் கொண்டுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்தும். (1 கொரி. 15:57-58; வெளி.3:12) R 2480:6

ஜூலை 27

நாம் இந்த தானியேலை அவனுடைய தேவனைப் பற்றிய வேத விஷயத்திலே குற்றப்படுத்தும் முகாந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தாலொழிய, அவனை வேறொன்றிலும் குற்றப்படுத்தும் முகாந்திரத்தைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடாது. (தானி. 6:5)

தானியேலைப் போல சகலரும் ஆவியினாலே நடத்தப்படவில்லை. சகலருக்கும் தானியேலுக்கு அருளப்பட்டது போல தரிசனங்களும், காட்சிகளும், விளக்கங்களும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், சகலருக்கும் நீதியை பெற்றுக் கொள்ள ஒரே விதமான தெய்வீக ஆவி அருளப்பட்டு நம்முடைய இரட்சகரின் அடிச்சுவடுகளில் நடந்து இடுக்கமான பாதையில் நாளுக்கு நாள் முன்னேற அழைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனிமித்தமாக அழைக்கப்பட்டோர் யாவரும் தானியேலைப் போல தைரியங்கொண்டு தீமைக்கு விலகி நீதியை நடப்பிப்போமாக. (சங்.118:4-9) R 2494:4

ஜூலை 28

நீதியினிமித்தமாக நீங்கள் பாடுபட்டால், பாக்கிவாண்களாயிருப்பீர்கள். (1 பேது.3:14)

தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்பி சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு நடக்கும் போது, அநேகரால் வெறுக்கப்படுவோம். இதனால் மட்டுமே நாம் நீதியினிமித்தம் துன்பப்படுகிறோம் என்று எண்ண வாய்ப்புண்டு. அப்போஸ்தலன் இங்கே குறிப்பிடுவது போல சிலர் தீமையானதை செய்து துன்பப்படலாம். சிலர் மற்றவர்களின் காரியங்களைப் பேசி புறங்கூறி, ஞானமாய் நடவாமல் தேவ புத்திமதிகளைக் கவனியாமல் நடந்து, பாடுகளை உலகப் பிரகாரமாக அனுபவிக்கலாம். இது நீதியினிமித்தமான பாடுகள் அல்ல. நாம் தேவ சித்தத்தை அறிந்தவர்களாக மட்டுமல்ல. நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும், சூழ்நிலைக்கு தக்கதாக தெய்வீக அங்கீகரிப்புக்குரியதா என்றும் உணர்ந்து செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் நமக்குச்சில கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படினும், அவருடைய நடத்துதலுக்காக பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். (1 பேது. 2:19-23; மத். 5:11-12) R 2493:3,6

ஜூலை 29

நாங்கள் ஆராதிக்கிற எங்கள் தேவன் எங்களைத் தப்புவிக்க வல்லவராயிருக்கிறார். (தானி. 3:17)

தேவ நடத்துதல் பல வித்தியாசங்கள் உண்டு. தேவப்பிள்ளைகள் தங்களைச் சில காரியங்களில் விடுதலையாக்குவார் என்றோ அல்லது கை விட்டுவிடுவார் என்றோ சிந்திக்கவேண்டுவது அவசியமல்ல. சில சந்தர்ப்பங்களில் சத்தியத்தை அறிவிக்கக்கூடாமல் கட்டப்பட்டு உதாரணமாக அந்த மூன்று எபிரேயப்புருஷர்களைப் போல் கட்டுப்பட்டு இருக்கும் போது அவர்களுடைய உறுதியான விசுவாசம் அறிக்கையிடப்பட்டு, அதன் மூலம் இவர்கள் கட்டுக்கள் விலகி தேவனை இன்னும் அதிகமாக கிட்டிச்சேரவும், அவர் மகிமையை வெளிப்படுத்தும்படி அதிக உற்சாகத்தையும் பெறும்படி செய்து, தேவ நடத்துதல் இவ்விதம் தான் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நிர்ணயிக்காமல், சகலத்தையும் அவருக்கு ஒப்புக் கொடுத்து அவர் காரியங்களில் அவரே நம்மை நடத்த விரும்ப வேண்டும். அவரே நம்மை நடத்த வல்லவர். (1 கொரி. 1:9-10; மத். 10:17-20) R 2496:3

ஜூலை 30

திராட்சைத் தோட்டங்களைக் கெடுக்கிற குழி நரிகளையும், சிறு நரிகளையும் நமக்குப் பிடியுங்கள். (உன்னத. 2:15)

உலகத்தை விட்டுப் பிரிந்து வேறுவிதமாக ஜீவிப்பதால் நமக்கு என்ன பிரயோஜனம்? என்று தங்களைத் தேவனுக்கென்று தத்தம் செய்த சிலர் நினைப்பதுண்டு. உலகத்தை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதில் அநேக நன்மைகள் உண்டு. சிறு காரியங்களில் நாம் வெற்றி பெறுவது பெரிய ஆசீர்வாதத்திற்கு நம்மை வழி நடத்துகிறது. இதற்கு மாறாக மாமிச இச்சைகளுக்கு நம்மை ஒப்புக் கொடுப்போமேயானால், சாத்தான் நம்மை மேற்கொள்வது நிச்சயம். புதிய சிருஷ்டிகளாக எண்ணப்பட்ட யாவரும், தேர்ச்சி பெற சில பரீட்சைகளுக்குட்பட வேண்டியது அவசியமானது. இவர்கள் தங்களை முற்றிலும் அடக்கி, சுய சித்தத்தை அல்ல, தேவ சித்தத்தை சகலத்திலும் நிறைவேற்றவே பிரயாசப்பட வேண்டும். இதன் மூலமே ஆவியில் பலப்பட்டு, வெற்றி அடைந்தவர்களாகக் காணப்பட முடியும். (1 பேது. 4:12-14; 2 கொரி. 4:17-18) R 2496:6

ஜூலை 31

அவனவனுடைய வேலைப்பாடு வெளியாகும்; நாளானது அதை விளங்கப்பண்ணும். ஏனெனில் அது அக்கினியினாலே வெளிப்படுத்தப்படும். (1 கொரி. 3:13)

இங்கு அப்போஸ்தலன், ஒரு கிறிஸ்தவனின் விசுவாசத்தையும், அவன் கிரியைகளையும், பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கல் முதலியவைகளால் கட்டப்பட்ட வீட்டிற்கு ஒப்பாகவும், இவைகளைச் சோதித்தறியும் அக்கினி தற்கால சோதனைகள் என்றும் ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார். இக்காலத்து சோதனைகளில் நிலைத்திருப்பவர்களே, அந்த அக்கினிக்கு இரையாகாமல் இருப்பார்கள். இத்தகைய மேன்மையான விசுவாசம், காளானைப் போல ஒரே நாளில் உண்டாகாமல் ஒ-வ மரம் உறுதியாக்கப்படுவது போல படிப்படியாக, நீண்டகாலம் வளர்ச்சியடைவதாகும். (மல்கி.3:1-3) R 2496:5